

کلام گرانقدر خدا

مزمور 14-19:1

جیکوب تو

خطبه 16 آوریل 2023

مزمور 14-19:1

- 1 آسمان‌ها جلال خدا را اعلام می‌کنند،
و آسمان بالا دست او را اعلام می‌کند.
- ۲ روز به روز سخنرانی می‌ریزد،
و شب به شب علم را آشکار می‌کند.
- 3 نه گفتاری است و نه سخنی،
که صدایش شنیده نمی‌شود.
- 4 صدای ایشان در سراسر زمین می‌پیچد،
و سخنانشان تا آخر دنیا.
در آنها خیمه‌ای برای خورشید برپا کرده است،
۵ که مانند دامادی که از حجره خود بیرون می‌آید،
و مانند یک مرد قوی مسیر خود را با شادی طی می‌کند.
- 6 طلوع آن از انتهای آسمان است،
و مدار آن تا انتهای آنها،
و هیچ چیز از گرمای آن پنهان نیست.
- 7 شریعت خداوند کامل است و جان را زنده می‌کند.
شهادت خداوند حتمی است و افراد ساده را عاقل می‌کند.
- 8 احکام خداوند درست است و دل را شاد می‌کند.
فرمان خداوند پاک است و چشم را روشن می‌کند.
- 9 ترس خداوند پاک و تا ابد پایدار است.
قواعد خداوند صادق و در کل عادلانه است.
- 10 آنها از طلا و حتی طلای بسیار مرغوب ترند.
از عسل و چکه‌های لانه زنبوری نیز شیرین تر است.
- 11 به علاوه، به وسیله آنها به بنده تو هشدار داده می‌شود.
در حفظ آنها پاداش بزرگی است.
- 12 چه کسی می‌تواند خطاهای او را تشخیص دهد؟
مرا از عیب‌های پنهان بی‌گناه اعلام کن.
- 13 بنده خود را نیز از گناهان واهی بازدار.
بر من مسلط نشوید!
آنگاه من بی‌عیب و تقصیر و بی‌گناه خواهم بود.
- 14 سخنان دهان من و تفکر قلب من در نظر تو پسندیده باشد،
ای خداوند، صخره و نجات دهنده من.

مزمور 19 توسط داوود پادشاه نوشته شده است و دارای سه بخش است.

اول، کل خلقت از جلال خدا و آنچه ساخته است صحبت می کند.

سپس داوود در مورد شریعت خدا و کلام او می نویسد.

سرانجام داوود در آیه 14 دعا می کند:

«کلمات دهان من و تفکر قلب من در نظر تو پسندیده باشد.»

در سه بخش این مزمور، سه چیز صحبت می شود:

خلقت سخن می گوید، کلام خدا سخن می گوید و داوود سخن می گوید.

انسانها آفریده شده اند تا از جلال خدا صحبت کنند و همچنین از جلال او لذت ببرند.

اما صحبت از جلال خدا در زندگی ما اینجا روی زمین کار آسانی نیست.

وقتی روحیه ما ضعیف است، ممکن است به کار خدا شک کنیم.

وقتی زندگی دشوار است، ممکن است به قدرت خدا شک کنیم، ممکن است حاضر نباشیم او را ستایش کنیم یا از جلال او صحبت کنیم.

هفته گذشته با برادری صحبت عمیقی داشتم.

او به من گفت که خوشحال نیست و گاهی اوقات از خدا عصبانی می شود.

چرا؟

زیرا او فکر می کرد که خدا باید جبران همه کارهایی که انجام داد را به او بدهد.

او فکر می کرد که اطرافیانش باید برای او ارزش بیشتری قائل شوند.

وقتی مردم آنطور که او انتظار داشت به او پاسخ نمی دهند، ناامید، ناامید و حتی از خدا عصبانی می شد.

او فکر می کرد که مستحق اجر الهی است زیرا برای خدمت به او بسیار تلاش می کند.

این مزمور به ما پاسخ هایی خواهد داد که وضعیت برادر.

به دلیل افکار و اعمال گناه آلود خود، همه ما مستحق خشم و قضاوت عادلانه خدا هستیم.

اما وقتی به مسیح اعتماد می کنیم، خدا برکات خود را رایگان به ما می دهد و تنها از فیض او است.

این درسی است که باید در زندگی خود بیاموزیم.

این کلید صحبت از جلال خداست.

قرار است کل خلقت خدا را بشناسد.

اما هر انسانی خدا را نمی شناسد یا از او تشکر نمی کند.

برعکس، می بینیم که دنیا پر از شر و تاریکی است.

این بدی ها در دنیا وجود دارد، بلکه در قلب ما نیز وجود دارد.

با این حال، از طریق کلام خدا ما می توانیم یاد بگیریم که چگونه روح ما می تواند احیا شود.

داوود در این مزمور تعلیم می دهد که چگونه خداوند را ستایش کنیم، وقتی که در روح خود ضعیف هستیم.

برای پیام امروز ما به این سه بخش نگاه خواهیم کرد:

آیات 1-6: مکاشفه عمومی خداوند;

آیات 7-10: وحی خاص خداوند;

آیات 11-14: تقدیس ما.

آیات 1-6: مکاشفه عمومی خداوند.

مکاشفه عمومی این است که چگونه خداوند خود و حقیقت خود را در خلقت آشکار می کند.

پولس مکاشفه عمومی را در رومیان 1:20 توصیف می کند.

20 «از زمان خلقت جهان، مردم زمین و آسمان را دیده اند.

از طریق هر چیزی که خدا ساخته است، آنها می توانند به وضوح ویژگی های نامرئی او را ببینند- قدرت ابدی و فطرت الهی او.

پس هیچ عذری برای ندانستن خدا ندارند.»

داوود در مزمور 19:1-2 همین ارتباط را بین خلقت و شناخت خدا برقرار می کند:

1 «آسمان ها جلال خدا را اعلام می کنند و آسمان بالا دست او را اعلام می کند.

۲ روز به روز سخن می ریزد و شب به شب دانش را آشکار می سازد.»

کتاب مقدس عبری ترتیب کلمات متفاوتی نسبت به این ترجمه انگلیسی دارد.

به زبان عبری، آیه 1 می گوید:

”آسمان ها جلال خدا را اعلام می کنند، آثار دست او آسمان را اعلام می کند.”

این الگوی “ABC-CBA” شباهتی را بین جلال خدا و کارهای دست او به ما نشان می دهد.

به عبارت دیگر جلال خداوند با دست او که همان آسمان و آسمان است بیان می شود.

داوود در آیه 4 الف می گوید:

4a «صدای ایشان در تمام زمین می پیچد و سخنان ایشان تا انتهای جهان.»

در این آیه داوود از آسمان به زمین منتقل می شود.

داوود به ما یادآوری می کند که هرگاه آسمان ها و زمین را می بینیم، جلال خدا را می بینیم.

خلقت جلال خدا را آشکار می کند و وجود و خوبی خدا را به ما یادآوری می کند.

علاوه بر آسمانها و زمین، داوود در مورد زمان در آیه ۲ به ما می گوید:

۲ ”روز به روز سخن می ریزد و شب به شب دانش را آشکار می کند.”

شب و روز هر دو درباره وجود خدا صحبت می کنند.

هیچ بهانه ای نیست که بگوییم خدا نیست.

هیچ راهی برای فرار از این واقعیت وجود ندارد که ”این دنیای پدر من است.”

جهان را خدا آفریده است و وجود آن دلیل بر خداست.

توجه داشته باشید که داوود همچنین در مورد زمان در آیه ۲ صحبت می کند.

در تمام زندگی مان، در تمام اعمالمان، نمی توانیم از خدا پنهان شویم.

او لحظه به لحظه قلب ما را می بیند.

در آیات 5 و 6، داوود مثال دیگری به ما می دهد.

خداوند برای خورشید خیمه ای برپا می کند:

5 که مانند دامادی که از حجره خود بیرون می آید،

و مانند یک مرد قوی مسیر خود را با شادی طی می کند.

6 طلوع آن از انتهای آسمان است،

و مدار آن تا انتهای آنها،

و هیچ چیز از گرمای آن پنهان نیست.»

البته می دانیم که زمین به دور خورشید می چرخد نه برعکس.

تصویر اینجا یک تمثیل است.

مثلاً داوود چه فایده ای دارد؟

همانطور که هیچ موجودی نمی تواند از گرمای خورشید پنهان شود، هیچ انسانی نیز نمی تواند از حضور خداوند پنهان شود.

جالب اینجاست که کلمه عبری برای "گرما" همان کلمه "خشم" است.

بر اساس بازی دیوید در اینجا، بیایید یک قدم بیشتر فکر کنیم:

همانطور که هیچ موجودی نمی تواند از گرمای خورشید پنهان شود، هیچ کس نمی تواند از خشم خدا بگریزد.

غضب خدا برای ما چه معنایی دارد؟

وقتی خدا را بدهکار می‌کنیم و فکر می‌کنیم که او به ما مدیون است، میل به خود کنترل می‌شویم و هیچ آزادی واقعی در قلبمان نداریم.

همه ما این کار را انجام می‌دهیم - همه ما راه خود را در زندگی می‌خواهیم، گناه در گفتار، کردار و اندیشه.

به همین دلیل است که هیچ کس نمی تواند از خشم خدا فرار کند.

متأسفانه، وحی عمومی خدا نمی تواند ما را از خشم خدا نجات دهد.

اما داوود ما را بی امید نمی گذارد.

او ما را تنها با مکاشفه عمومی، پاسخگوی گناهانمان بدون هیچ امیدی به آزادی، باقی نمی گذارد.

در عوض، داوود در ادامه در مورد مکاشفه خاص خدا صحبت می کند.

حال بیایید به بخش دوم در آیات 7-10 نگاه کنیم: مکاشفه خاص خدا.

مکاشفه ویژه "خاص" است زیرا خدا از معجزات و قدرت خود استفاده می کند تا حقیقت بیشتری را برای ما آشکار کند.

کتاب مقدس شما نمونه مهمی از مکاشفه ویژه است.

کلام خدا نقشه و کار نجات دهنده خدا را برای ما ثبت می کند.

به 6 کلمه استفاده شده برای توصیف کلام خدا در آیات 7-9 نگاه کنید:

قانون، شهادت، احکام، فرمان، ترس و احکام.

۷ «شریعت خداوند کامل است...»

شهادت خداوند مسلم است،

۸ احکام خداوند درست است...»

فرمان خداوند خالص است،

۹ ترس خداوند پاک است،

قوانین خداوند صادق است»

چرا داوود اصطلاحات مختلفی را برای توصیف کلام خدا به کار برد؟

یک پاسخ ساده: زیرا کلام خدا بسیار غنی است.

هیچ کلمه ای تمامیت شگفت انگیز کلام خدا را بیان نمی کند.

هر اصطلاح در اینجا کارکردی دارد که صفات کلام خدا را توصیف می کند.

اولین کلمه قانون یا تورات است.

داوود در آیه 7 می گوید: "شریعت خداوند کامل است و روح را زنده می کند."

به گفته داوود، کلام خدا کامل است و کارکرد آن احیای روح ماست.

چرا روح ما نیاز به زنده شدن دارد؟

زیرا اگر روحی توسط روح القدس تغییر نکند، تحت داوری خداوند است.

کلام خدا مشکل معنوی ما را آشکار می کند و همچنین مژده ای را که روح ما را زنده می کند آشکار می کند.

هیچ خیری در ما نیست که بتواند روح ما را زنده کند، بدون یاری خداوند.

پولس رسول در رومیان 10:17 گفت--

17 «ایمان از شنیدن می آید و شنیدن از طریق کلام مسیح.»

بدون شنیدن کلام خدا نمی توانیم ایمان داشته باشیم زیرا نمی دانیم به چه کسی ایمان بیاوریم.

عیسی گفت که گوسفند صدای شبان خود را می شناسد و به دنبال چوپان می رود زیرا صدای او را می شناسد. همه ما در گناه مرده بودیم، اما وقتی کلام خدا را شنیدیم، روح القدس از طریق کلام خدا عمل کرد و روح ما را زنده کرد. جالب اینجاست که کلمه ”احیا“ در زبان عبری به معنای ”بازگشت“ یا ”توبه“ است. توبه کار خدا از طریق کلام اوست.

دومین کارکرد کلام خدا عاقل ساختن افراد ساده است.

وقتی کتاب مقدس شخصی را ساده یا احمق توصیف می کند، به این معنا نیست که ضریب هوشی پایینی دارد. بلکه به این معناست که در راه پروردگار قدم نمی گذارند.

تصمیمات آنها بر اساس خواسته های خودخواهانه خودشان است و هیچ اشاره ای به اراده خدا ندارد.

همه ما قبل از آمدن به مسیح مردمی احمق هستیم.

با این حال، کلام خدا می تواند چنین شخص احمقی را عاقل کند تا ما را به راه خداوند اعتماد کند و زندگی جاودانی داشته باشیم.

سومین کارکرد کلام خدا این است که به ما شادی بدهد.

اضطراب یکی از مشکلات بزرگ در دنیای مدرن ما است.

دنیا راه های متفاوتی را برای مقابله با اضطراب ارائه می دهد.

اما به گفته داوود، منبع شادی ما از خدا می آید و در هیچ جای دیگری وجود ندارد.

بنابراین، داشتن شادی به این معناست که ما نیاز داریم که با خداوند رابطه خوبی داشته باشیم.

رابطه خوب با خداوند از گوش دادن و عمل به کلام خدا جدا نیست.

به دلیل محدودیت های زمانی، نمی توانم تمام شش کارکرد کلام خدا را در این مزمور مورد بحث قرار دهم.

با این حال، خلاصه داوود در آیه 10 روشنتر است:

10 «آنها از طلا و حتی طلای بسیار مرغوب ترند.

از عسل و چکه های لانه زنبوری نیز شیرین تر است.»

طلای خوب چیزی است که می توانید ببینید، عسل چیزی است که می توانید بچشید.

اما کلام خدا از هر دو بهتر است.

طلا نمی تواند ما را شاد کند یا ما را عاقل کند.

پول معیار شادی ما نیست، معیار خرد ما نیست، معیار هویت ما نیست.

طلا و عسل اشیای مکاشفه عمومی هستند، هدایای خوب بدون قدرت پس انداز.

اما از طریق مکاشفه خاص خداوند، می توانیم حکمت، شادی و احیای روح را پیدا کنیم.

اکنون می توانیم توجه خود را به بخش سوم، آیات 11-14 در مورد تقدیس خود معطوف کنیم.

در بخش اول دیدیم که مکاشفه کلی خداوند از وجود و جلال خدا صحبت می کند.

در بخش دوم، دیدیم که چگونه خداوند از طریق مکاشفه خاص صحبت می کند.

کلام او قلب ما را تغییر می دهد و زندگی، شادی و حکمت را برای ما به ارمغان می آورد.

در این بخش سوم، خود دیوید صحبت می کند.

او دوست دارد آنچه را که خدا پسندیده است بگوید و آنچه را که مورد رضایت خداست نیز بیاندیشد.

دوباره به آیه 14 گوش کنید:

«کلمات دهان من و تفکر قلب من در نظر تو پسندیده باشد،

ای خداوند، صخره و نجات دهنده من.»

دعای داوود تقدس مستمر در قلب داوود را آشکار می کند.

او از خدا یاری می خواهد، پس آنچه می گوید و آنچه در دلش می اندیشد، مورد رضایت خداوند خواهد بود.

این نوع دگرگونی از کار کلام خدا جدا نیست.

حالا بیایید فکر کنیم که کلام خدا و قانون خدا چگونه تحول و تقدیس را برای ما به ارمغان می آورد.

آیه 11 توضیح می دهد که چگونه کلام خدا به ما کمک می کند:

بعلاوه بنده تو به وسیله آنها انذار داده می شود و نگهداری آنها پاداش بزرگی دارد.

چرا برای داوود خوب است که از کلام خدا هشدار داده شود؟

زیرا بدون کلام خدا، ما بر اساس میل خودمان زندگی می کردیم تا خواست خدا.

بدون کلام خدا، ما نمی دانستیم گناه چیست.

پولس در رومیان 7:7 می گوید:

7 «... اگر شریعت نبود، گناه را نمی شناختم.

زیرا اگر شریعت نمی گفت: ”طمع نکن.“

بنابراین با کلام خدا گناهان و خطاهای زندگی ما آشکار می شود.

متیو هنری خاطرنشان می کند که: ”همه اکتشافات گناه که توسط شریعت برای ما انجام شده است، باید ما را به تخت فیض سوق دهد تا در آنجا دعا کنیم.“

وقتی با کلام خدا آشنا شویم، روح القدس ما را از گناهانمان آگاه خواهد کرد.

وجدان ما نسبت به چیزهایی که مخالف کلام خدا هستند بسیار حساس تر خواهد بود.

ما نمی توانیم با کارهای خوب و کارهای خوبمان نجات پیدا کنیم.

اما شریعت خدا هنوز بخشی جدایی ناپذیر از مقدس شدن است.

ما فراخوانده شده ایم تا برای مسیح زندگی کنیم، با مسیح بمیریم و با مسیح زندگی کنیم.

در آیه 11 داوود در مورد قوانین خدا گفت: ”در حفظ آنها پاداش بزرگ است.“

اطاعت از کلام خدا پایه و اساس برکت ما نیست - برکت ما توسط مسیح به رایگان داده می شود.

با این حال، اطاعت از کلام خدا وسیله ای برای دریافت برکت خداوند است.

بدون اطاعت از کلام خدا و عمل به کلام خدا، توانایی ما در تشخیص گناهان نمی تواند رشد کند.

ما هیچ قدرتی برای رویارویی و غلبه بر وسوسه ها نخواهیم داشت.

بنابراین، داوود می گوید که در حفظ کلام خدا، ثواب و برکت بزرگی است.

آخرین چیزی که داوود در این مزمور به آن اشاره کرد این است که تقدیس ما از کجا می آید.

در آیه 13 داوود دعا می کند:

13 «بنده خود را نیز از گناهان واهی بازدار.

بر من مسلط نشوند!

آنگاه من بی عیب و تقصیر و بی گناه خواهم بود.»

چگونه یک گناهکار می تواند بی گناه باشد؟

چگونه خداوند می تواند ستایش یک گناهکار را بپذیرد؟

پاسخ دیوید نجات دهنده است.

این نجات دهنده مسیح است که خالق آسمان و زمین است که ما در مکاشفه کلی می بینیم.

تمام خلقت باید مسیح را جشن بگیرند و همه سرکشان در برابر او پاسخگو خواهند بود.

علاوه بر این، مسیح کلام زنده است.

اوست که وحی خاص خدا را به او ج می رساند.

عیسی زندگی بی گناهی داشت، اما به مرگ محکوم شد.

او در رستاخیز خود بر مرگ غلبه کرده و روح القدس را به ما بخشیده است.

بنابراین رستگاری او را می توان در مورد ما اعمال کرد.

پولس رسول این را به خوبی در اول قرنیتیان 1:30 خلاصه می کند.

«و به خاطر او در مسیح عیسی هستید که از جانب خدا برای ما حکمت و عدالت و تقدیس و فدیة شد.»

تنها در مسیح همه این برکات روحانی را می یابیم.

ما سزاوار هیچ چیز نیستیم، اما در مسیح همه برکات ناشایست را می یابیم.

انجیل ما را تشویق می کند که مسیح را دوست داشته باشیم، به مسیح خدمت کنیم و برای مسیح زندگی کنیم.

برادران، خواهران و دوستان؛ آیا فکر می کنی که سخت کوشی ات باعث می شود خدا چیزی به تو بدهکار باشد؟

این فکر شما را مقید خواهد کرد و هیچ آزادی نخواهید داشت.

ما فقط سزاوار قضاوت خدا هستیم زیرا در برابر قانون خوب او عصیان می کنیم.

اما مسیح مایل است گناه شما و قدرت و سلطه گناه را از شما بگیرد تا ما آزادی داشته باشیم.

مسئله این است: آیا شما در مسیح هستید؟

آیا مسیح گرانبهارترین و تنها نجات دهنده زندگی شماست؟

بیایید اکنون به او دعا کنیم تا او قلب و ذهن ما را برای شناخت واقعی او باز کند.

Prayer

مزمور 14-19:1

سخنان دهان من و تفکر قلب من در نظر تو پسندیده باشد،

ای خداوند، صخره و نجات دهنده من.